

Čo odznelo na 25. výročí vzniku SPPK

Počas slávnostného podujatia pri príležitosti osláv 25. výročia vzniku Slovenskej poľnohospodárskej a potravinárskej komory vystúpil so svojim príhovorom aj prezident Agrárnej komory Českej republiky Zdeněk Jandejsek. Prejav uvádzame v plnom znení.

„Je až smutné, že také vyspelé štáty, ako je Slovensko a Česko, nedokázali za 27 rokov vytvoriť stav, ktorý by zabezpečoval sebestačnosť. Každý normálny, vyspelý štát sa snaží, aby prvoradou úlohou bolo zabezpečenie potravín, pretože každé ráno vstávame a potrebujeme sa najesť. Všetky ostatné statky sú nepotrebné, ale potraviny nepotrebné nie sú. Neviem, prečo to tak je, ale obidva štáty zabudli na riziko možných prírodných katastrof, vojnového konfliktu. Vaša sebestačnosť a aj naša sebestačnosť sa veľmi približujú. Pritom máme optimálne podmienky na výrobu toľkých potravín, ktoré potrebujeme pre naše obyvateľstvo.

Stav, ktorý je, je veľmi ovplyvnený tým, že sme všetci veľmi vystrašení a nedokážeme vystúpiť proti

nezmyslom a problémom, ktoré sa na nás hrnú. Nedokážeme vyhodnotiť stav a predložiť ho Bruselu na stôl.

Myslím si však, že v posledných mesiacoch, najmä od marca tohto roku, sa nám to už začína pomaly dariť. Pomaličky predkladáme fakty, kam sme sa dopracovali. Sú tu štyri základné problémy, ktoré sú definované v Bratislavskej deklarácii pripravenej SPPK. Mali by ich riešiť aj naše vlády, tak slovenská, ako aj česká. Prvým problémom je zastropovanie, ktoré je ďalším krokom k likvidácii a zníženiu sebestačnosti našich štátov. Pokiaľ sa nám nepodarí a ja si myslím, že sa podarí tento stav zvrátiť, tak to bude pohroma ako pre Českú tak aj Slovenskú republiku.

Ďalším bodom sú národné dotácie. Sila rozpočtu najvyspelejších štátov Európy spôsobila to, že na našich trhoch máme 50 - 60 % dovezených výrobkov. Naše náklady nie sú vyššie ako náklady podnikov od nás na západ. Pri exporte a výrobe dostávajú poľnohospodári a spracovatelia obrovské národné dotácie. Čo je to jednotný trh? Máme základné práva, ktoré sme si stanovili v únii - to je voľný pohyb obyvateľstva, kapitálu, jednotný trh. Toto, čo sa deje, však nie je jednotný trh. To je likvidácia nášho poľnohospodárstva, to znamená slovenského i českého, silou národných rozpočtov. A to by sme si nemali nechať a mali by sme proti tomu vystupovať a robiť kroky.

To, čo tu bolo povedané okolo obchodných reťazcov, nebudem opakovať. To je, povedal by som, až na cti utrhanie. Je hanba, že si vôbec hovoríme, že sme jeden spolok a že budeme budovať Európu, je hanba to, čo sa deje v reťazcoch. Poďme sa spoločne dohodnúť a urobiť rad krokov na to, aby sme zmenili tento stav.

A posledná vec, ak s tým chceme trocha pohnúť, je otázka toho, či dostaneme dotácie a podpory za nič nerobenie. Podpory musíme dať tým podnikom, ktoré pracujú, vytvárajú hodnoty, zamestnávajú ľudí a nie, aby sme hovorili o tom, že sa dotácie budú zbierať. Dotácie majú ísť tým, ktorí niečo vedia, odovzdajú prácu, vytvoria potraviny a zabezpečia ľuďom to, čo si môžu urobiť doma. Takže ja si myslím, že ten štvrtý krok, ktorý k tomu môže dopomôcť, to sú podpory na citlivé komodity, to sú výrobky hlavne živočíšneho pôvodu.

Pôda nám začína mať veľké problémy. V čom? V kyslosti pôdy, v nedostatku organickej hmoty, atď. Myslím si, že každý hospodár, ktorý tu dnes sedí, to veľmi dobre vie. Hľadáme náhradné problémy okolo erózie, okolo ďalších vecí, ale aby sme riešili podstatu vecí, tak tú neriešime. Poďme sa spojiť nielen vo V4, nielen v rámci 8 krajín, o ktorých sa tu hovorilo, ale poďme sa spojiť všetky krajiny, ktoré v podstate vstúpili po roku 2004 do Európskej únie a aj ďalšie, ktorá sa k nám pridajú. Musíme zmeniť stav poľnohospodárstva a výroby potravín.

Veľmi pekne Vám ďakujem za pozornosť, nech sa Vám darí a Milanovi Semančíkovi prajem, aby všetko išlo tak, ako ide posledný rok. Ten tlak a práca sú niekde vidieť.

Ďakujem za pozornosť.